

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 174

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 martie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 101 din 14 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59, art. 59 ¹ și art. 60 din Codul penal	2–3
Decizia nr. 104 din 14 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	4–5
Decizia nr. 106 din 14 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 393 din Codul de procedură penală	5–7
Decizia nr. 108 din 14 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	7–8
Decizia nr. 109 din 14 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ¹ alin. 1 pct. 1 lit. a), art. 108 ⁴ și art. 108 ⁵ din Codul de procedură civilă	8–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
203. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere între Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU), semnat la Bruxelles la 7 noiembrie 2007	10
Memorandum de înțelegere între Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU)	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 101**

din 14 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.59, art. 59¹ și art. 60 din Codul penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59, art. 59¹ și art. 60 din Codul penal, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 7.420/55/2007 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a depus la dosarul cauzei un memoriu prin care solicită și comunicarea unei copii de pe decizia pe care o va pronunța Curtea în această cauză.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.420/55/2007, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59, art. 59¹ și art. 60 din Codul penal**, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt discriminatorii. Astfel, autorul excepției, care a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 10 ani, pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție directă, solicită să se dispună liberarea sa condiționată după executarea fracției de pedeapsă prevăzută pentru liberarea condiționată a minorilor și a persoanelor care au împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, care au fost condamnate pentru comiterea unei infracțiuni din culpă, la o pedeapsă mai mică de 10 ani închisoare. Practic, se solicită liberarea condiționată după executarea celei mai mici fracții de pedeapsă prevăzute de art. 59—60 din Codul penal, pentru acordarea liberării condiționate, fără a se ține seama de diferențele instituite prin aceste dispoziții legale pentru calculul fracției de pedeapsă, cu privire la care se susține că sunt discriminatorii și, prin urmare, neconstituționale.

Judecătoria Arad, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără diferențieri pe considerente arbitrare. În motivarea punctului de vedere formulat se invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie — cauzele *Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene împotriva Belgiei* — 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei* — 1996, *Bocancea și alții împotriva Moldovei* — 2004, precum și jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59, art. 59¹ și art. 60 din Codul penal, având următorul cuprins:

— Art. 59 (Liberarea condiționată): „După ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

Când condamnatul execută mai multe pedepse cu închisoare care nu se contopesc, fracțiunile de pedeapsă arătate în alin. 1 se socotesc în raport cu totalul pedepselor.

În aplicarea dispozițiilor alineatelor precedente se are în vedere durata pedepsei pe care o execută condamnatul.”;

— Art. 59¹ (Liberarea condiționată în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă): „Cel condamnat pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni din culpă poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, după ce a executat cel puțin jumătate din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin două treimi în

cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinește și celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Dispozițiile art. 59 alin. 2 se aplică în mod corespunzător, liberarea condiționată neputând fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin jumătate când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

În cazul în care pedeapsa ce se execută este rezultată din concursul între infracțiuni săvârșite din culpă și infracțiuni intenționate, se aplică dispozițiile art. 59.

Dispozițiile art. 59 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 60 (Liberarea condiționată în cazuri speciale): „Condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59¹, dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare.

Cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Persoanele prevăzute în alin. 2, condamnate pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă, pot fi liberate condiționat după executarea unei părți din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei treimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Dacă pedeapsa ce se execută este rezultată din concursul între infracțiuni săvârșite din culpă și infracțiuni intenționate, se aplică dispozițiile privind liberarea condiționată în cazul infracțiunilor intenționate.

Când condamnatul execută mai multe pedepse cu închisoare, care nu se contopesc, fracțiunile de pedeapsă se socotesc în raport cu totalul pedepselor.

În toate cazurile, la calculul fracțiunii de pedeapsă se ține seama de partea din durata pedepsei considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

Dispozițiile art. 59 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.”

Se susține că aceste texte de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției și a legilor, ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 — Egalitatea în drepturi, ale art. 20 — Tratatelor internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 — Accesul

liber la justiție, ale art. 24 — Dreptul la apărare și ale art. 148 — Integrarea în Uniunea Europeană. Se invocă, de asemenea, prevederile art. 1 — Obligația de a respecta drepturile omului, art. 3 — Interzicerea torturii, art. 6 — Dreptul la un proces echitabil, art. 13 — Dreptul la un recurs efectiv, art. 17 — Interzicerea abuzului de drept și art. 18 — Limitarea folosirii restrângerii drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Sunt invocate și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea generală a discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității acestor prevederi legale, în raport de aceleași critici formulate și în prezenta cauză, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 187 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 4 aprilie 2006.

Cu acel prilej, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, Curtea a statuat că dispozițiile art. 59¹ și 60 din Codul penal se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără diferențieri pe considerente arbitrare, precum și faptul că este atributul exclusiv al legiuitorului stabilirea condițiilor în care poate fi acordată liberarea condiționată, aceasta nefiind un drept al condamnaților, ci doar o vocație pe care o au aceștia, prin voința legiuitorului. Toți condamnații care satisfac condițiile impuse de lege, fie sub aspectul fracțiunilor de pedeapsă care trebuie executate, fie prin încadrarea în unul dintre cazurile speciale prevăzute de lege, se bucură de același tratament fără discriminări. O asemenea reglementare este în concordanță cu principiul egalității, care, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, nu înseamnă „eo ipso” aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. Principiul egalității nu presupune uniformitate, așa încât toate situațiile să fie tratate în același fel, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit.

Soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curtea Constituțională, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 59 din Codul penal, în raport de care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59, art. 59¹ și art. 60 din Codul penal, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 7.420/55/2007 al Judecătoriai Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr.104
din 14 februarie 2008referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.10 lit.b) din Legea nr. 78/2000
pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție invocată de Marian Adrian Chinde în Dosarul nr. 5.191/231/2007 al Judecătorei Focșani.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Marian Adrian Chinde solicită admiterea excepției așa cum a fost formulată, expunând, pe larg, motivele de neconstituționalitate care fundamentează cererea sa. Depune la dosar concluzii scrise.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.191/231/2007, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție invocată de Marian Adrian Chinde în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, prin modificarea art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 în sensul eliminării dispozițiilor care incriminau acordarea de credite cu nerespectarea normelor de creditare (faptă cu privire la care se arată că a fost comisă în cauză de intimități), legiuitorul a dorit, pe de o parte, ca petenții păgubiți de funcționarii băncii să nu își mai poată apăra drepturile constituționale în fața justiției, iar, pe de altă parte, procesul echitabil să nu mai aibă loc, ceea ce conduce la destabilizarea statului de drept. Se mai arată că, atâta timp cât Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000, în vechea redactare, era constituțional, „sensul și spiritul legii se pot modifica doar pentru a proteja și/sau susține un grup de interese, care a încălcat legea, [...], acordând credite fără respectarea condițiilor minimale impuse de legiuitor”. Se consideră că nu se impunea o modificare a Legii nr. 78/2000, deoarece aceasta nu contravenea dreptului intern și internațional, modificarea operată fiind în dezacord cu voința sa politică și determinând o discriminare prin aceea că cetățenilor care au săvârșit aceleași fapte li se aplică reglementări diferite.

Judecătoria Focșani apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece „prin modificarea adusă art. 10 lit. b) din

Legea nr. 78/2000 s-a urmărit incriminarea separată a faptelor de corupție privind acordarea de credite cu încălcarea legii, care sunt sancționate prin legi speciale ce reglementează activitatea sistemului financiar-bancar, de faptele privind acordarea de subvenții cu încălcarea legii, care sunt, în continuare, reglementate de prezenta lege”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că forma actuală a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 este în acord cu dispozițiile constituționale. În argumentarea sa mai susține că „faptele dezincriminate pot fi încadrate la alte infracțiuni, iar beneficiarii de credite ar putea intra la complicitate la abuz în serviciu sau înșelăciune”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art.10: „*Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:*

[...] b) *acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmărirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor.*”

Se susține că acest text de lege încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept, supremația Constituției și a legilor, art. 8 alin. (2) referitoare la partidele politice, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și libertăților consacrate de Constituție, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind accesul liber la justiție. Cu privire la același text de lege, se arată că ar contraveni legilor organice în vigoare, în special Codului penal și Codului de procedură penală,

Legii nr. 324/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Deciziei Curții Constituționale nr. 683/2005 prin care s-a constatat că art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000, în forma anterioară modificării sale, era constituțional, precum și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind legalitatea pedepsei.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, în realitate, criticile formulate în cauză de autorul excepției se bazează pe compararea formei actuale a textului art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 cu forma anterioară modificării acestuia prin Legea nr. 69/2007, formă în care era incriminată și acordarea de credite cu încălcarea legii sau a normelor de creditare, neurmărirea, conform legii sau normelor de creditare, a destinațiilor contractate ale creditelor ori neurmărirea creditelor restante.

De asemenea, art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat, este criticat din perspectiva jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la același text de lege, însă în forma anterioară modificării acestuia, precum și în raport de dispozițiile

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție invocată de Marian Adrian Chinde în Dosarul nr. 5.191/231/2007 al Judecătorei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106 din 14 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 393 din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 393 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Paulina în Dosarul nr. 6.744/281/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Codului penal, ale Codului de procedură penală și ale Legii nr. 324/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Asemenea critici nu pot fi reținute deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005 sau prin Decizia nr. 1.192 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2008, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne. Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici critica referitoare la discriminarea creată între cetățeni ca urmare a aplicării art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară modificării sale prin Legea nr. 69/2007, respectiv în forma ulterioară acestei modificări.

Magistratul-asistent referă Curții că Mihai Paulina a depus la dosar, în susținerea excepției, concluzii scrise, însoțite de un set de acte.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.744/281/2007, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 393 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Mihai Paulina în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se argumentează, pe larg, în ce constă nelegalitatea hotărârii judecătorești atacate, în cauză, pe calea revizuirii și se susține, în esență, că stabilirea limitativă a hotărârilor definitive ce pot fi atacate pe calea revizuirii este neconstituțională.

Tribunalul Prahova — Secția penală apreciază că excepția invocată nu este întemeiată. Se arată că revizuirea constituie o cale extraordinară de atac reglementată de legiuitor în temeiul prerogativelor sale constituționale, care nu îngrădește, ci permite liberul acces la justiție, în concordanță cu normele constituționale și din actele internaționale invocate de autoarea excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu aduce atingere normelor constituționale și din actele internaționale invocate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 576/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 393 din Codul de procedură penală privind hotărârile supuse revizuirii, având următorul cuprins: *„Hotărârile judecătorești definitive pot fi supuse revizuirii, atât cu privire la latura penală cât și cu privire la latura civilă.*

Când o hotărâre privește mai multe infracțiuni sau mai multe persoane, revizuirea se poate cere pentru oricare dintre fapte sau dintre făptuitori.”

În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției și a legilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 privind instanțele judecătorești, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac și ale art. 131 privind rolul Ministerului Public, cu raportare la art. 7 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la legalitatea pedepsei, respectiv interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Revizuirea constituie o cale extraordinară de atac, reglementată de legiuitor în temeiul prerogativelor acordate

acestui de prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*. Aceste dispoziții constituționale conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, așa cum este și cazul reglementării privind hotărârile judecătorești supuse revizuirii, realizată prin dispozițiile art. 393 din Codul de procedură penală.

Prin aceste dispoziții de lege, criticate de autoarea excepției de neconstituționalitate, nu se aduce atingere liberului acces la justiție, întrucât, așa cum a statuat în mod constant Curtea în jurisprudența sa, liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i, așa cum s-a arătat, legiuitorului. Prevederile legale criticate, reglementând o cale de atac extraordinară împotriva hotărârilor judecătorești, nu îngrădesc, ci permit liberul acces la justiție, în concordanță și cu dispozițiile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un recurs efectiv. Pentru aceleași motive, nu se aduce atingere nici dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției și a legilor, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 privind instanțele judecătorești și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Textul de lege criticat nu stabilește nicio discriminare, fiind deopotrivă aplicabil tuturor persoanelor aflate în ipoteza sa, așa încât nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea discriminării.

Dispozițiile art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap, ale art. 131 privind rolul Ministerului Public, cu raportare la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la legalitatea pedepsei, nu au incidență în cauză.

De altfel, se observă că neconstituționalitatea textului de lege criticat este dedusă din modul de interpretare și aplicare a prevederilor legale privind revizuirea, în cauza aflată pe rolul instanței. Or, exercitarea controlului asupra activității de aplicare în concret a normelor legale reprezintă atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, Curtea Constituțională fiind competentă, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

În plus, Curtea s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a art. 393 alin. 1 din Codul de procedură penală prin Decizia nr. 576 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 7 august 2007, a cărei soluție de respingere a excepției, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art.11 alin. (1) lit. A.d) și al art.29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 393 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Paulina în Dosarul nr. 6.744/281/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr.108
din 14 februarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Societatea Comercială „Start Bio 2007” — S.R.L. (fostă Societatea Comercială „Luci Prod” — S.R.L.) în Dosarul nr. 78/266/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 78/266/2007, **Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Societatea Comercială „Start Bio 2007” — S.R.L. (fostă Societatea Comercială „Luci Prod” — S.R.L.) în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că reglementarea criticată „crează o discriminare vădită și nejustificată între persoanele care la un moment dat, într-o anumită conjunctură, încalcă legea, respectiv între cele care săvârșesc o contravenție simplă sau una în formă continuă,

dar și între persoanele care comit contravenții și cele care săvârșesc infracțiuni.”

Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece, „în cazul contravențiilor continue, momentul în care începe să se calculeze termenul de prescripție este cel de la care încetează încălcarea obligației legale respective”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru motivele care au fundamentat Decizia Curții Constituționale nr. 200 din 29 aprilie 2004.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Se referă și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, având următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (2): „În cazul contravențiilor continue termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data constatării faptei. Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp.”

Se susține că acest text de lege încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității acestor prevederi legale, în raport cu aceleași critici formulate și în prezenta cauză. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 200 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 1 iunie 2004, prin care Curtea a constatat că art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție.

Curtea a reținut, cu acel prilej, că situația contraveniențelor care au săvârșit o contravenție continuă se diferențiază de cea a altor contravenienți, deosebire ce rezultă din particularitățile acestei forme a contravenției, și anume durata sau continuitatea faptei

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Start Bio 2007” — S.R.L. (fostă Societatea Comercială „Luci Prod” — S.R.L.) în Dosarul nr. 78/266/2007 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 109 din 14 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a), ale art. 108⁴ și ale art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Marin Frunză în Dosarul nr. RJ/5.626/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

contravenționale. Având în vedere faptul că încălcarea obligației legale durează în timp, legiuitorul a instituit reguli speciale cu privire la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție al răspunderii contravenționale. În plus, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Prin Încheierea din 27 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. RJ/5.626/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Marin Frunză în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă este neconstituțional „în măsura în care nu prevede criterii de [...] gradare a cuantumurilor amenzilor judiciare, precum și în măsura în care cuantumurile amenzii judiciare se stabilesc și se aplică în mod arbitrar”. Art. 108⁴ din Codul de procedură civilă este neconstituțional „în măsura în care încheierea prin care se aplică amenda judiciară este executorie înainte de a se exercita calea de atac”, iar art. 108⁵ din Codul de procedură civilă este neconstituțional „în măsura în care încalcă dreptul la două grade de jurisdicție, dreptul la un recurs efectiv la o instanță națională, dreptul la controlul judiciar ierarhic, dreptul la un proces public, dreptul la un proces echitabil, dreptul la o judecată dreaptă și nepărtinitoare”.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru aceleași motive care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în

materie, respectiv deciziile nr. 59/2003, nr. 170/2004 și nr. 547/2005.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a), art. 108⁴ și ale art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a): „*Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:*

1. cu amendă judiciară de la 50 lei la 700 lei:

a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri vădit netemeinice; (...);

— Art. 108⁴: „*Amenda și despăgubirea se stabilesc prin încheiere executorie, care se comunică celui obligat, dacă măsura a fost luată în lipsa acestuia.*”

— Art. 108⁵: „*Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.*

Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108¹ alin. 1 pct. 1 lit. a), art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Marin Frunză în Dosarul nr. RJ/5.626/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere între Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU), semnat la Bruxelles la 7 noiembrie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere între Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU), semnat la Bruxelles la 7 noiembrie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleşcanu
p. Ministrul afacerilor externe,
Iulian Buga,
secretar de stat

București, 27 februarie 2008.
Nr. 203.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU)*

Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România, denumite în continuare *participanți*,

reafirmându-și atașamentul față de scopurile și principiile prevăzute în Carta O.N.U.,

luând în considerare prevederile Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor (NATO SOFA), semnat la Londra la 19 iunie 1951 și ale Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor (SOFA PfP) și ale Protocolului adițional la Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor, semnate la Bruxelles la 19 iunie 1995, Acordurile de Standardizare NATO și politicile NATO în domeniul logisticii, precum și necesitatea înființării unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică, în cadrul unei forțe multinaționale,

având drept obiectiv să contribuie la capacitățile logistice NATO,

având în vedere necesitatea unei cooperări coordonate a forțelor participanților, ca parte a Forței NATO,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scop

(1) Scopul prezentului Memorandum de înțelegere (MOU) este asigurarea cadrului legal necesar înființării și sprijinului unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică, denumită în continuare *IEL MILU*, în vederea participării la operațiile conduse de către NATO, ca parte dintr-o Forță Întrunită Multinațională Operațională (CJTF), pentru îndeplinirea misiunilor logistice de geniu, din teatrul de operații.

(2) Prezentul MOU stabilește contribuțiile, misiunile, modul de cooperare între participanți și sprijinul logistic acordat IEL MILU, pe durata perioadei de activare în teatrul de operații, conform unui Plan Operațional NATO (OPLAN) sau pentru desfășurarea unui exercițiu NATO ori a unui exercițiu multinațional.

ARTICOLUL 2

Principii

Participanții declară că:

a) IEL MILU este deschisă participării altor ministere ale apărării din state membre NATO sau PfP;

b) prezentul MOU nu intenționează să contravină legislației naționale a participanților și nu afectează în niciun fel drepturile și obligațiile participanților decurgând din tratatele internaționale la care acestea sau statele acestora sunt părți. În cazul unei divergențe, legislația națională a participanților sau prevederile legislației internaționale aplicabile vor prevala;

c) toate deciziile cu privire la IEL MILU se iau prin consens de către participanți;

d) IEL MILU se activează numai la solicitarea NATO și este trecut sub controlul operațional (OPCON) al Comandamentului CJTF din zona de operații, pe baza prevederilor unui OPLAN;

*) Traducere

e) participantul care asigură conducerea IEL MILU este Ministerul Apărării din România;

f) în vederea implementării prevederilor acestui MOU, se vor încheia înțelegeri tehnice (TA) între participanți. Propunerile participanților referitoare la TA vor fi coordonate de către participantul care asigură conducerea, care, de asemenea, va elabora textele TA.

ARTICOLUL 3

Definiții

În cuprinsul prezentului MOU se folosesc următorii termeni:

a) *lucrări de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL)* — se referă la lucrări de construcții, restaurare, achiziții, reparații, întreținere și scoatere din uz a acelor facilități de infrastructură necesare constituirii, dislocării, cazării, susținerii și replierii forțelor militare, inclusiv construcția, restaurarea și întreținerea liniilor de comunicație (LOC) și facilitarea protecției mediului înconjurător (MC 319/2);

b) *Unitate Multinațională Integrată de Logistică (MILU)* — este constituită când două sau mai multe națiuni convin să asigure sprijin logistic unei forțe multinaționale, fiind sub controlul operațional (OPCON) al Comandantului unei Forțe Întrunite sau unui eșalon al componentei acesteia (MC 319/2);

c) *Control Operațional (OPCON)* — reprezintă autoritatea delegată unui comandant de a conduce forțele încredințate, în așa fel încât să execute misiuni sau sarcini specifice, de regulă limitate, în funcție de perioadă și loc; de a desfășura unitățile de sub comanda sa și de a menține sau a încredința controlul tactic asupra acestor unități. Acesta nu include și autoritatea de a încredința utilizarea separată a elementelor sau componentelor acelor unități. De asemenea, nu reprezintă asumarea controlului administrativ sau logistic (AAP-6);

d) *CJTF* reprezintă o forță compusă din elementele a două sau mai multe națiuni, care execută o operațiune cu participarea a două sau mai multe categorii de forțe;

e) *Zonă de Operații Întrunite (JOA)* reprezintă o zonă temporară, definită de un comandant NATO strategic sau regional, în care un comandant desemnat planifică sau execută misiuni specifice la nivelul operațional de război (AAP-6);

f) *OPLAN* reprezintă un plan pentru o singură operație sau o serie de operații conexe, care urmează a fi executată/executate simultan sau succesiv. Este forma de directivă folosită de o autoritate superioară pentru a permite comandanților subordonați elaborarea de planuri și ordine subsecvente (AAP-6).

ARTICOLUL 4

Documente de referință

Documentele de referință pentru prezentul MOU sunt prevăzute în anexa E.

ARTICOLUL 5

Constituirea, misiunile și desfășurarea

(1) Participanții constituie unitatea IEL MILU, la nivel companie +, din subunități desemnate, care pot fi activate la solicitarea NATO. Companie + reprezintă unitatea de nivel companie extinsă.

(2) IEL MILU este notificată la NATO și poate îndeplini, în raport cu capacitățile acesteia, următoarele misiuni:

a) amenajarea, refacerea și asigurarea viabilității drumurilor în zona de responsabilitate a Forței NATO;

b) construcția, repararea și întreținerea podurilor militare, precum și executarea trecerilor peste obstacole cu mijloacele din dotare;

c) furnizarea de energie electrică pentru funcționarea IEL MILU;

d) amenajarea de platforme pentru elicoptere, parcare tehnicii și platforme pentru cartiruirea trupelor;

e) contribuția la construcția de elemente pentru protecția forțelor în zona de responsabilitate;

f) executarea de lucrări genistice pentru construcția pe orizontală în zona de responsabilitate.

(3) Participarea la exerciții a IEL MILU se va efectua la solicitarea NATO.

(4) Fiecare participant va desemna un Punct de Contact național (POC) pentru IEL MILU, iar acest POC va coordona efortul său național cu participantul care asigură conducerea. La primirea solicitării NATO de participare la o operațiune, participantul care asigură conducerea o va comunica în scris punctelor de contact național.

(5) Solicitarea NATO cu privire la trimiterea IEL MILU în operații și exerciții va face obiectul analizei participanților, urmând ca aceștia să inițieze procedura legală națională.

(6) Participanții decid asupra activării IEL MILU și a desfășurării sale. În funcție de necesitățile NATO, IEL MILU se poate desfășura în întregime sau pe structuri componente.

(7) IEL MILU își desfășoară efectivele în teatrul de operații în cel mai scurt timp posibil, în cadrul unui termen de 180 de zile de la decizia NATO de a folosi IEL MILU. În acest scop, fiecare participant notifică participantului care asigură conducerea IEL MILU asupra îndeplinirii procedurii de obținere a aprobării, necesară desfășurării subunităților proprii, precum și a personalului care le încadrează.

(8) Comandantul (CO) IEL MILU decide modul de îndeplinire a misiunilor primite.

(9) Participanții vor iniția consultări în cazul în care condițiile operaționale se schimbă datorită unor modificări ale mandatului sau altor circumstanțe.

(10) IEL MILU se poate retrage din operațiune ca urmare a deciziei comune luate de participanții care au angajat forțe la respectiva operațiune, după notificarea prealabilă în scris a Comandantului NATO.

(11) Fiecare dintre participanți își rezervă dreptul de a se retrage dintr-o operație, cu condiția ca ceilalți participanți să fie informați și consultați nu mai târziu de 30 de zile înainte ca o asemenea decizie să fie implementată.

(12) IEL MILU poate fi desfășurat, în condiții normale, pe o perioadă de până la 6 luni.

ARTICOLUL 6

Organizarea IEL MILU

(1) IEL MILU se compune numai din elemente terestre desemnate, care pot face parte din forțele naționale declarate la NATO, acolo unde este cazul.

(2) În vederea îndeplinirii misiunilor stabilite la art. 5 al prezentului MOU, IEL MILU are organizarea și încadrarea cu personal prevăzute în anexa A.

(3) Subunitățile componente destinate pentru IEL MILU se află pe locurile de dislocare de pe teritoriul național și se activează pentru constituirea IEL MILU, conform OPLAN-ului.

(4) Participanții pun la dispoziția IEL MILU următoarele subunități:

a) personal de comandament pentru IEL MILU, contribuție ce revine tuturor participanților;

b) participantul bulgar, 1 pluton de poduri mecanizat și 1 pluton electrotehnic;

c) participantul croat, 1 pluton de construcții pe orizontală;

d) participantul georgian, 1 grupă de transmisiuni și 1 pluton de deminare (EOD);

e) participantul român, 1 pluton construcții drumuri și 1 grupă de transmisiuni.

(5) CO IEL MILU poate să ajusteze atribuțiile personalului de comandament, ținând seama de contribuția fiecărui participant. Aceste modificări vor fi înaintate în scris tuturor participanților și vor intra în vigoare în termen de 30 de zile dacă niciun participant nu a formulat obiecții.

ARTICOLUL 7

Comanda, controlul și coordonarea

(1) Pe timpul operațiilor, IEL MILU se va subordona Comandantului NATO desemnat.

(2) Înțelegerile pe linie de comandă și control (C2) pentru contribuțiile naționale, așa cum vor fi stabilite pe timpul procesului de generare a Forței NATO, vor fi detaliate în funcție de fiecare misiune a IEL MILU.

(3) La activarea unui OPLAN, a unor exerciții multinaționale, IEL MILU va fi pusă sub Controlul Operațional (OPCON) al Comandamentului CJTF, la o dată convenită de către participanți.

(4) Participantul care asigură conducerea va desemna CO IEL MILU.

(5) La sosirea subunităților IEL MILU în JOA sau în Zona de exercițiu, potrivit OPLAN, acestea vor intra sub comanda CO IEL MILU.

(6) Limba de lucru folosită în cadrul IEL MILU este engleza.

ARTICOLUL 8

Responsabilități

(1) Asigurarea sprijinului logistic și a transportului către/de la teatrul de operații a contribuțiilor fiecărui participant, inclusiv asistența medicală, sunt responsabilitate națională și pot fi detaliate în TA, dacă este necesar.

(2) Fiecare participant își păstrează dreptul de proprietate asupra echipamentelor și mijloacelor sale.

(3) Responsabilitățile pentru protecția Forței, când este necesar, și orice alte responsabilități identificate ulterior vor fi specificate în cadrul unei TA.

(4) Fiecare participant este responsabil de instruirea și nivelul capacității de luptă a propriilor subunități și a personalului din comandament.

ARTICOLUL 9

Asistența logistică

(1) Furnizarea sprijinului logistic se va face în conformitate cu principiile MC 319/2.

(2) Asistența logistică reciprocă între participanți va fi acordată în conformitate cu STANAG 2034.

(3) Conceptul sprijinului logistic pentru IEL MILU este prevăzut în anexa D.

ARTICOLUL 10

Înțelegeri financiare

(1) Fiecare participant poartă responsabilitatea financiară pentru propriile sale contribuții.

(2) Când sunt identificate alte necesități de reglementare privind aspecte financiare suplimentare, proceduri de contabilitate și audit, inclusiv aspecte privind rambursarea, în conformitate cu art. 2 lit. f), va fi negociată o TA separată între participanți.

(3) Prevederile detaliate referitoare la TA de natură financiară sunt prevăzute în anexa B.

ARTICOLUL 11

Rezolvarea pretențiilor

(1) Renunțarea la pretenții între participanți se va face potrivit prevederilor art. VIII din NATO SOFA, respectiv art. 1 din Pfp SOFA, aplicate *mutatis mutandis*.

(2) Fiecare participant este responsabil pentru daune produse terților care nu sunt părți la NATO/Pfp SOFA.

(3) În situațiile în care dauna a fost provocată de către IEL MILU unui terț, dar nu poate fi identificat participantul responsabil/participanții responsabili, pretenția va fi rezolvată de către IEL MILU. Contravaloarea despăgubirilor aferente tuturor pretențiilor va fi împărțită în mod egal între participanții prezenți. Participanții vor soluționa astfel de pretenții de la caz la caz.

ARTICOLUL 12

Jurisdicție și măsuri disciplinare

(1) Pe timpul desfășurării în zona misiunii, se aplică dispozițiile acordurilor încheiate între NATO și națiunea/națiunile gazdă și, în măsura în care acestea permit, participanții își vor păstra deplina jurisdicție penală și disciplinară asupra propriului personal.

(2) Pe teritoriul statelor participanților se aplică prevederile NATO/Pfp SOFA și ale Protocolului adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995, precum și ale Protocolului adițional suplimentar, încheiat la Bruxelles la 19 decembrie 1997.

ARTICOLUL 13

Protecția informațiilor

(1) Participanții, în conformitate cu prevederile legislației statelor lor, garantează protecția informațiilor clasificate primite ca urmare a aplicării prezentului MOU. Cererile de informații referitoare la un anumit participant vor fi înaintate respectivului participant.

(2) Participanții nu vor folosi informațiile primite, schimbate, generate sau furnizate ca urmare a aplicării prezentului MOU în detrimentul intereselor altor participanți și nu vor divulga informațiile unei terțe părți.

(3) Fiecare participant va lua toate măsurile legale la dispoziție, astfel încât să se asigure că informațiile furnizate sau generate ca urmare a aplicării prezentului MOU sunt protejate de o transmitere ulterioară fără consimțământul celorlalți participanți pentru această transmitere.

ARTICOLUL 14

Soluționarea diferendelor

Orice diferend între participanți privind interpretarea sau aplicarea acestui MOU va fi soluționat numai prin consultări între participanți și nu va fi deferit unei instanțe naționale sau internaționale sau unei terțe părți în vederea soluționării.

ARTICOLUL 15

Aderare

(1) Prezentul MOU va rămâne deschis în vederea aderării și altor ministere ale apărării, doritoare să participe la această inițiativă. Aderarea unui nou participant se face ca urmare a unei decizii pozitive, luată prin consens, a participanților la prezentul MOU.

(2) Noul participant va adera la prezentul MOU prin semnarea unei Note de aderare (NOA). Acesta va intra în vigoare la 30 de zile după depunerea instrumentului de aderare. Depozitarul va informa ceilalți participanți, în consecință, în decurs de 10 zile. Modelul de Notă de aderare este prevăzut la Anexa F.

ARTICOLUL 16

Intrarea în vigoare, durata și încetarea valabilității

(1) Depozitarul prezentului MOU este Ministerul Apărării din România.

(2) Prezentul MOU va intra în vigoare la 30 de zile după ce toți participanții au notificat depozitarul asupra îndeplinirii procedurilor lor legale interne necesare în vederea intrării sale în vigoare. Pentru participanții care vor adera, MOU va intra în vigoare la 30 de zile după notificarea depozitarului asupra îndeplinirii procedurilor lor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

(3) Prezentul MOU sau orice TA vor rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată.

Semnat la Bruxelles, la data de 7 noiembrie 2007, într-un exemplar, în limba engleză. Depozitarul va furniza fiecărui participant copii certificate ale textului original al MOU.

Pentru Ministerul Apărării din Republica Bulgaria

Pentru Ministerul Apărării din Republica Croația

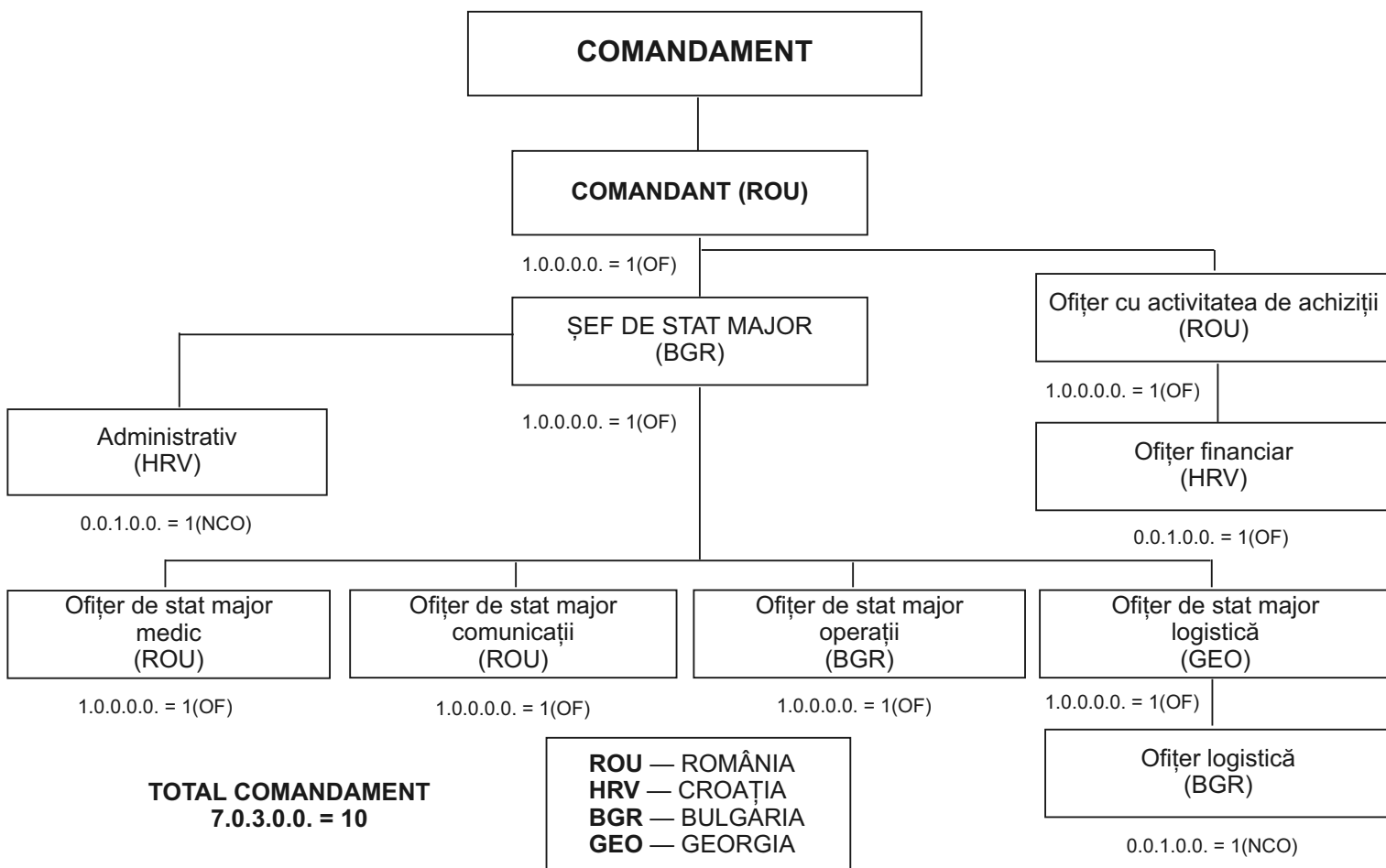
Pentru Ministerul Apărării din Georgia

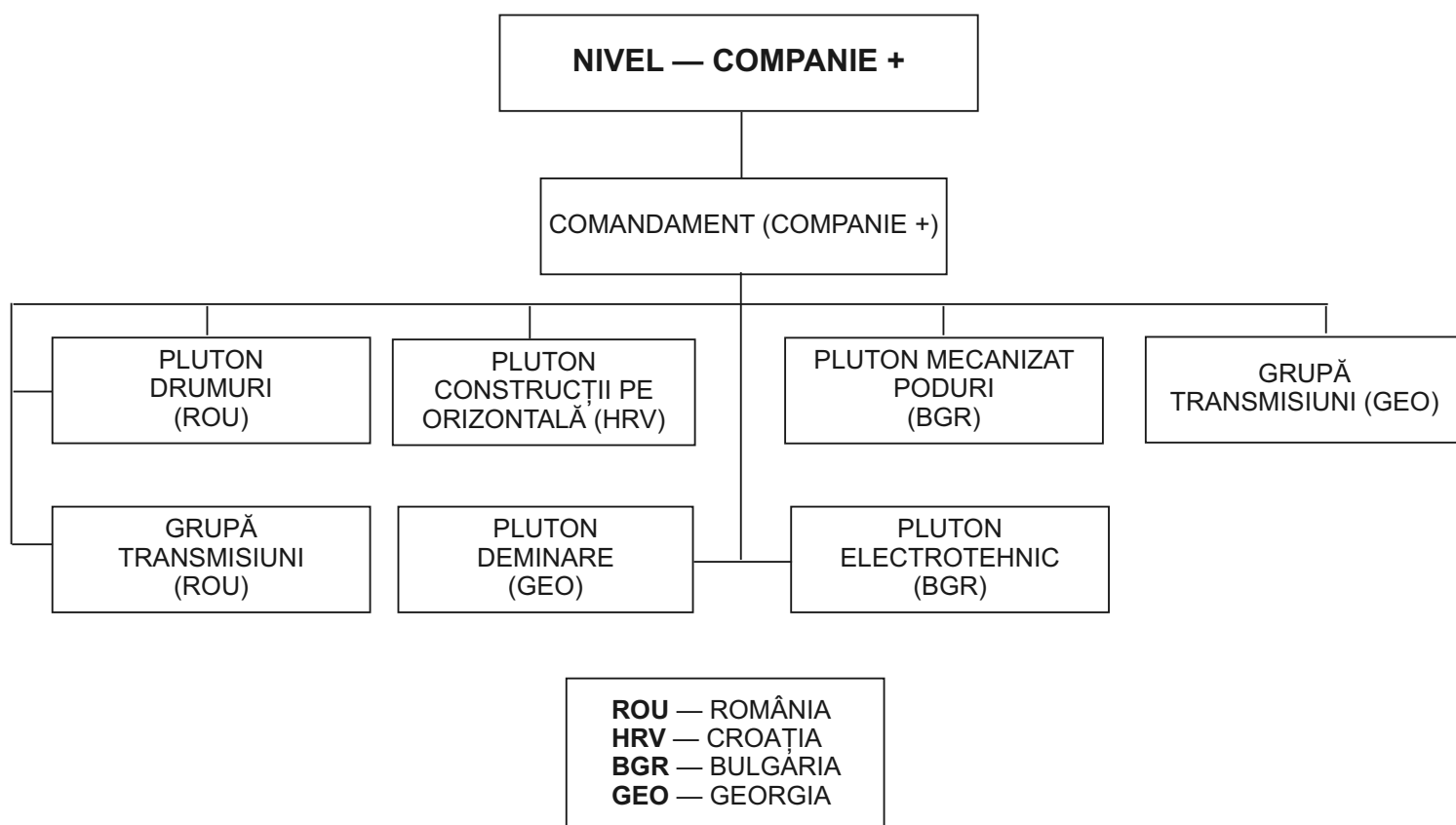
Pentru Ministerul Apărării din România

ANEXE:

- A. Statul de organizare al Comandamentului și IEL MILU
- B. Înțelegeri financiare
- C. Funcționarea IEL MILU
- D. Sprijinul logistic al IEL MILU
- E. Documente de referință
- F. Notă de aderare

ANEXA A

ANEXA B

ÎNȚELEGERI FINANCIARE

(1) Principii generale

a) Fiecare participant răspunde de toate cheltuielile pentru contribuțiile sale.

b) Rambursarea între participanți pentru asistența logistică mutuală se va face în conformitate cu prevederile din STANAG 2034.

c) Cheltuielile care nu pot fi puse în sarcina unui anumit participant, în conformitate cu principiul enunțat la lit. a), vor fi partajate între participanții la IEL MILU conform unei formule de împărțire a costurilor prevăzute în TA în domeniul financiar.

d) Costurile de funcționare și întreținere (O&M) pentru tehnica și bunurile IEL MILU vor fi suportate în conformitate cu prevederile lit. c).

e) Din motive legate de planificare, participantul care asigură conducerea IEL MILU va supune participanților costul estimat

pentru respectiva misiune a IEL MILU, pentru a fi convenit de către participanți. Ulterior convenirii de către participanți a costului estimat, costul aprobat pentru misiune va fi prevăzut în TA în domeniul financiar.

f) Orice aspecte care nu pot fi rezolvate de către CO IEL MILU vor fi înaintate către POC al participantului care asigură conducerea, pentru consultări între participanți.

(2) Facturi și plăți

Facturile și plățile vor fi efectuate în conformitate cu prevederile din STANAG 2034.

(3) Audit

Auditul bugetului comun va fi executat de reprezentanții desemnați ai participanților.

ANEXA C

FUNCȚIONAREA IEL MILU

(1) Organizarea

Participanții se angajează să contribuie cu personal și subunități la IEL MILU, așa cum este specificat în anexa A.

(2) În conformitate cu principiile, politicile, doctrina, standardele și procedurile NATO, IEL MILU va dezvolta proceduri standard de operare (SOP) și le va supune aprobării participanților.

(3) Planificare

Anterior desfășurării i se acordă CO IEL MILU autoritatea de a convoca, pe teritoriul statului participantului care asigură conducerea, următorul personal din comandament:

- comandantul adjunct;
- ofițerul pentru operații;
- ofițerul pentru logistică;
- ofițerul pentru contracte;
- ofițerul pentru comunicații;
- ofițerul medic.

(4) Instruire

Fiecare participant poartă răspunderea pentru instruirea personalului și subunităților proprii. Personalul Comandamentului va fi instruit pe timpul exercițiilor.

(5) Dislocare și redislocare

Fiecare participant răspunde de dislocarea și redislocarea trupelor proprii. Centrul Național de Coordonare a Mișcării (NMCC) al participantului care asigură conducerea, împreună cu CO IEL MILU, integrează planurile de desfășurare primite de la participanți și trimite planul de desfășurare consolidat al IEL

MILU către Centrul Alianței de Coordonare a Mișcării (AMCC) și participanți.

(6) Recuperarea

Intervalul pentru recuperare între operațiile IEL MILU trebuie să fie de cel puțin un an.

ANEXA D

SPRIJINUL LOGISTIC AL IEL MILU

(1) Sprijinul logistic pentru IEL MILU pe durata dislocării și operațiilor, în teatrul de operații, în cadrul OPLAN sau pe timpul exercițiilor multinaționale NATO, va fi asigurat prin înțelegeri cu Forțele NATO.

(2) Asigurarea sprijinului logistic, a transportului către/de la teatrul de operații, a contribuțiilor fiecărui participant, inclusiv asistența medicală, sunt de responsabilitate națională și pot fi detaliate în TA, dacă este necesar.

(3) CO IEL MILU răspunde de coordonarea sprijinului logistic al IEL MILU în teatrul de operații, inclusiv de sprijinul medical, așa cum va fi convenit de către Forța NATO.

(4) Nivelurile la stoc ale tuturor claselor de materiale vor fi asigurate de către participanți, iar acestea trebuie să fie în conformitate cu OPLAN.

(5) CO IEL MILU va evalua continuu capacitatea necesară a unității, inclusiv nivelurile la stoc, și va înștiința corespunzător Forța NATO.

(6) Materiale

a) Clasa I

Rațiile proaspete și apa potabilă sunt articole de uz comun (CUI). Materialul de clasa I va fi asigurat prin înțelegeri încheiate de către Forța NATO. Apa în vrac (nepotabilă) este un articol de uz comun (CUI). Forța NATO este responsabilă de încheierea unor înțelegeri pe plan local.

b) Clasa II

Clasa II nu este articol de uz comun (NCUI) și este de responsabilitate națională.

c) Clasa III

Uleiurile — lubrifianții nu sunt articol de uz comun (NCUI) și vor fi asigurate prin înțelegeri încheiate de către Forța NATO.

d) Clasa IV

Clasa IV — sunt articole de uz comun (CUI). Materialele de clasa IV vor fi asigurate prin înțelegeri încheiate de către Forța NATO.

e) Clasa V

Clasa V nu este articol de uz comun (NCUI) și intră în responsabilitatea națională.

(7) Întreținerea și reparațiile echipamentului IEL MILU în teatrul de operații sunt în responsabilitatea națională sau vor fi asigurate prin înțelegeri încheiate de către Forța NATO.

(8) Servicii

a) Spălarea lenjeriei este un serviciu comun și va fi asigurat prin înțelegeri încheiate de către Forța NATO.

b) Serviciile poștale sunt în responsabilitatea națională.

c) Igiena și reciclarea sunt servicii comune și vor fi asigurate prin înțelegeri încheiate de către Forța NATO.

d) Serviciile mortuare vor fi parte a TA în domeniul logistic.

ANEXA E

DOCUMENTE DE REFERINȚĂ

(1) Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor (NATO SOFA), încheiat la 19 iunie 1951

(2) Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru Pace cu privire la statutul forțelor lor (PfP SOFA) și Protocolul adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995

(3) MC 319/2 — Principii și politici NATO pentru logistică

(4) MC 0536 — Politica NATO privind lucrări de geniu pentru infrastructura de logistică

(5) AJP 3.12 — Doctrina NATO la nivel întrunit pentru lucrări de geniu

(6) AJP 4.9 — Moduri de sprijin logistic multinațional

(7) ATP 5.2(A) — Doctrina de geniu pentru luptă a forțelor terestre

(8) Acord de standardizare (STANAG) 2034 LOG (ediția 6) — procedurile standard NATO pentru asistență logistică reciprocă.

ANEXA F

NOTĂ DE ADERARE LA MEMORANDUMUL DE ÎNȚELEGERE

dintre Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU)

— model —

Ministerul Apărării din
intenționând să ia parte la unitatea multinațională logistică integrată cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU), în calitate de participant, pune la dispoziție următoarele subunități/următorul personal:

decide să adere la Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU), intrat în vigoare pe data de:

.....

Pentru Ministerul Apărării din

Funcția:

Locul:

Data:

Participanții la unitatea multinațională logistică integrată cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU) salută angajamentul asumat de către Ministerul Apărării din

sunt de acord cu aderarea, în calitate de participant la Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Republica Croația, Ministerul Apărării din Georgia și Ministerul Apărării din România privind înființarea și sprijinul unei unități multinaționale logistice integrate cu specific de geniu pentru infrastructură de logistică (IEL MILU).

Participarea Ministerului Apărării din va deveni efectivă din data de

Pentru Ministerul Apărării din Republica Bulgaria

Funcția:

Locul:

Data:

Pentru Ministerul Apărării din Republica Croația

Funcția:

Locul:

Data:

Pentru Ministerul Apărării din Georgia

Funcția:

Locul:

Data:

Pentru Ministerul Apărării din România

Funcția:

Locul:

Data:

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 160538